

Verklaring erfgoedvoorwerpen Van wie is die koffer Baarn?

In de koffer zitten tal van voorwerpen die de (fictieve) eigenaar heeft bewaard omdat ze persoonlijke, emotionele waarde hebben. In les 5 komt de eigenaar de koffer ophalen en vertelt aan de kinderen zijn verhaal en het verhaal achter de voorwerpen. Hieronder kunt u kort lezen over een aantal belangrijke voorwerpen en daardoor meer vertellen over vroeger en Baarn.

Oma was coupeuse: Speldenkussen, vingerhoedje, stoffenwaaier en meetlint

In het verhaal, dat bij de koffer hoort, is de oma van de eigenaar coupeuse, ofwel kleermaakster in Baarn. Van oudsher was kleermaker een ambacht; vroeger was het immers veel gebruikelijker dat kledingstukken zelf gemaakt werden. Rijkere mensen konden het zich veroorloven om kleding te laten 'aanmeten' door een kleermaker. Een gewenst kledingstuk werd met een knippatroon uit de gekozen stof geknipt en in elkaar gezet. Vaste attributen waren – naast de naaimachine - het speldenkussen, het krijtpompje om de plek van de zoom met krijt aan te geven, het meetlint, het vingerhoedje om de vinger te beschermen tegen het prikken van de naald of spelden. Tegenwoordig hangen de meeste kledingwinkels vol met kleding die in een fabriek zijn gemaakt, vaak grootschalig en goedkoop, veelal uit Azië.

Baarn – zomer in het groen: tafelbel en schilderijlijst

Baarn is eeuwenlang een aantrekkelijk dorp voor zomergasten geweest. De bossen, natuur, rust en schoonheid maakten het een geliefde vakantiebestemming. Al in de 17de eeuw ontdekten rijke Amsterdamse kooplui en de koninklijke Oranjes de omgeving van Baarn. Zij bouwden hier riante zomerverblijven.. Zij wilden in de zomer de stinkende stad verlaten en vakantie vieren in een mooie, schone, groene omgeving. Bekend is natuurlijk het jachtslot/ paleis Soestdijk. Andere voorbeelden zijn Groeneveld, Pijnenburg en Buitenzorg. De buitenplaatsen, met hun prachtig aangelegde parktuinen, hebben het landschap van Baarn sterk beïnvloed: rechte bomenlanen, waterpartijen en bebossing (het Baarnse bos). Door de goede bereikbaarheid – mede door de treinverbindingen - bleef Baarn tot in de 20ste eeuw populair als vakantieoord.

Tafelbel : De omgeving van Baarn trok rijke mensen aan. Deze steenrijke families namen vaak ook hun bedienden mee. Hoe rijker men was, hoe meer bedienden. Denk aan een koetsier, het kindermisje, het linnenmisje, de kok, de tuinman, het kamermisje. De personeelsvertrekken bevonden zich meestal in het souterrain en/of op de zolder. Met de tafelbel kon de familie het personeel roepen: bijvoorbeeld om de volgende gang te laten serveren of als teken om de tafel af te ruimen.

Schilderijlijst: Deze grote zomerhuizen waren altijd prachtig ingericht: dure meubels, serviezen, behang, lampen, linnen, kleden, allemaal volgens de laatste mode. En natuurlijk waren de wanden voorzien van schilderijen, vaak in rijk gedecoreerde lijsten. Het maken van een mooie, houten lijst was (en is) vakwerk. Een lijst om het schilderij maakt het kunstwerk helemaal 'af'. Vroeger vond men dat een schilderij ook een soort venster naar de werkelijkheid was. De lijst is dan als het ware het raamkozijn en het schilderij is het uitzicht door het raam. De lege lijst in de koffer kan ook zo gebruikt worden.

Erfstuk: bijtring in sleutelkistje

In het sleutelkistje zit een bijtring met een zilveren voorwerp eraan. Dergelijke bijtringen kregen baby's als hun tandjes doorkwamen zodat ze erop konden kauwen tegen de pijn. Omdat deze bijtringen zo fraai zijn, worden ze vaak als erfstuk doorgegeven aan een volgende generatie. Ook de eigenaar van de koffer bewaart zijn bijtring in een speciaal kistje zodat hij/zij hem straks kan doorgeven aan zijn/haar (klein)kind.